

Eetztens mol wor die Erziehung bei uns jo anders wie hüggzodag. Mer moote pariere, un wann de Mutter oder der Vatter uns aanluure dät, do wosste mer ald Bescheid. Jedenfalls wann mir Pänz nit gedaug han un uns gezänk han oder söns irgendjet, Ress krähte mer nit.

Ävver minge Vatter, dat wor su ne aale Knüüver, dä dät dann immer zortiere. Och wann mer dann üvver de Stroß ginge, fein aangetrocke, Kinderchen am Händchen, un vorgehen, un wann minge Vatter dann do irgendjet op der Stroß lige soch, Nähliche oder Schrüüvche, dann säht dä för uns: “Bück dich emal un heb dat auf!” Un we' mer et dann god opgehovven hatten un et komen Lück vörbei, dann dät e dann esu: “Wat has de denn da schon widder aufgehoben?”

Wann mer nit parieren däte, moote mer dann - ander Lück krähte mingetwäge Stubenarress oder su jet - un mir moote dann Nählicher zortiere, Blauköppche un wat weiß ich, Pappnähl un wat et alles su gov. En singer Werkzeugkess wor Oodnung. Ävver do han mir dann och vill met gesorg, dat do die Oodnung wor. Dat wor dann esu unser Strof. Ävver ich han dann och geliert, de Werkzeuge un dat all usenanderzohalde.

Arenz, Margot (84): *Nählcher zortiere*

ʔeːt_ŋs mo vo: di ʔeːtʃijɔŋ be ʔɔns jo ʔandes vi 'hyktʃoːdaːx nɛ: miɛ mo:tə jo nox paviɛkə ʔɔn ven dɐ mɔtə ʔode dɐ fate ʔɔns ʔaːnluɛkən dɛ:t da vɔstə mɛ ʔat bɛʃɛːt 'jeːdɪfals vɛ_mie pɛnts nit jɛdɔx han ʔɔn_ɔns jɛtʃɛŋk han ʔode zɔns 'ʔɛɛtjɛt ʔɪs kɛ:tə mɛ nit ʔɛvɛ dɛn miŋə fate dat vo: zu nɐ ʔa:lɐ kny:vɛ dɛ dɛ:tːan ʔime tʃɔˈtiɛkə 'jeːdɪfals ʔox vɛ_mɛ dan ʔyve dɐ ʃtɔːs jɪŋə nɛ faɪn ʔaːnjɛtɔkɐ kindɛŋ ʔam hɛntʃɛn ʔɔn foɟjɛ_ŋ ʔɔn: vɛ_m:ɪŋə fate dan dɔ 'ʔɛɛtjɛt ʔop tɛ ʃtɔːs lijə sɔːx nɛ:ɛlfjɛ ʔode ʃɛy:fjɛ dan sɛ:tːɛ fɔɛ ʔɔns bɔk dɪfj ʔɛmal_ɔn hɛːp tat ʔaʊf ʔɔn vɛ_mɛ_tːan joːt 'ʔopjɛhovɛn hatŋ ko:mɛn lɪk foˈbɛɪː dan dɛ:t_ə dan ʔɛzuː vat has_e dɛn daː ʃɔn vidɛ ʔaʊfjɛhoːbm na 'jeːdɪfals ʔɔn vɛ_mɛ nit paviɛkən dɛ:tə mo:tə mɛ dan ʔande lɪkːɛ:tɛn 'miŋənsvɛːfj 'ʃtuːbɛnʔaːɛs ʔode zu jɛt ʔɔn miɛ mo:tɛn dan nɛːlfjɛ tʃɔˈtiɛkə nɛ 'blaukɔɛpɪjɛ ʔɔn vat vɛɪs ʔɪfj 'papnɛːl ʔɔn vad_ɛt ʔalɛsːu joːf nɛ ʔɛn zɪŋə 'vɛkʃtɔɟɪkɛs vo ʔɔːtɔŋ nɛ ʔɛvɛ da ha_mie dan ʔox fil met jɛsɔkːfj tatːɔ di ʔɔːtɔŋ voː jaː dat vɔɛ dan_ɛzu ʔɔnzɛ ʃtɔːf ʔɛv_ɪfjːan dan ʔox jɛliɛt dɐ 'vɛkʃtɔɟjɛ ʔɔn dat ʔal 'ʔɔzɛnandɛ tʃo ha:lɐ nɛ